

garanteret disse skoler, for i det øjeblik, hvor Undervisningsministeriet efter den 31. december ikke ville godkende en eller flere af de nævnte skoler, så ville skolerne have mulighed for at få en retslig prøvelse, og dermed ville retssikkerheden være i orden.

Derfor stiller vi ændringsforslagene, og vi vil stærkt appellere til, at man støtter disse, for det vil for os at se ikke ændre på det, der er målet med det her forslag: at vi får stoppet tilskuddene til de skoler, som ikke har kunnet finde ud af at administrere efter lovgivningen.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8 i tillægsbetænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 uden for tillægsbetænkningen af Tom Behnke (FP) forkastedes, idet 7 stemte for, 81 imod; 18 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10-18 uden for tillægsbetænkningen forkastedes uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Bruno Jerup (EL):

Nu står vi så ved enden på en kort, men historisk lovbehandling. Det er historisk, men ikke forstået sådan, at omfanget af de overtrædelser, vi snakker om, eller de beløb, vi taler om, er meget store; nej, det er historisk, fordi Folketinget gennem denne handling gør sig til lovgivningsmagt og domstol på én og samme tid. Det er deri, det historiske ligger. Man laver en lov, som ikke kender sin lige i historien.

Det historiske er nyfortolkningen af de lighedsprincipper og lighedsgrundsætninger, som ligger i grundloven, hvor den almindelige holdning har været, at lighedsgrundsætningen betyder, at man ikke må vedtage love, som i deres indhold er grove og vilkårlige – for at citere justitsministeren – men det er netop, hvad lovforslag nr. L 268 er: grov og vilkårlig.

Den er grov, fordi den fratager skolerne deres mulighed for at føre elever op til afsluttende prøver og fratager dem de tilskud, som er deres eksistensgrundlag. Den er vilkårlig, fordi det er en lov, som rammer juridiske personer, som der hverken findes anklageskrift eller dom over, og som ministeren har indrømmet er uskyldige.

Denne nyfortolkning af lighedsgrundsætningen kan i sin yderste konsekvens føre til ganske mange politiske udskjelser. Hvis nu f.eks. et antal a-kasser, eventuelt en eller flere a-kasser, har lavet noget, som ministeren finder er i modstrid med a-kasselovgivningen, så kan arbejdsministeren – hvem det måtte være – fremsætte et lovforslag, der med navns nævnelse nedlægger samtlige a-kasser med henvisning til, at de er et fælles system.

Det vil ikke være vigtigt for en sådan lovs fremsættelse, at en eller flere a-kasser er uskyldige eller ikke er dømt. Det vil være nok at proklamere, som det er gjort til hudløshed i denne sal, at ministeren har mistet tilliden til a-kassesystemet. Det vil være tilstrækkeligt, og det vil være tilstrækkelig begrundelse for at gå ind og lave en nyfortolkning af lighedsgrundsætningen, for med denne nye fortolkning af lighedsgrundsætningen vil sådan noget lige præcis ikke være groft og vilkårligt; det kan man godt gøre.

Jeg vil – som også tidligere i dag – prøve at nævne et eksempel på en handling, som er tydelig grov, uretfærdig og vilkårlig, og det handler bl.a. om den tidligere nævnte Samid Skole.

Hvis man ser på den skole, er det tydeligt, utydeligt klart, at de ikke har gjort noget ulovligt. De er fuldstændig indforstået med og vil gerne indrette sig også efter den nye lov, hvis de får en chance for det. Dette betyder, at man f.eks. rammer sådan en skole som Samid Skole, og det gør man dobbelt, for ikke nok med, at man rammer dem, så de ikke har mulighed for at blive godkendt fra den 1. januar, man sørger også for, at de ansøgninger, som de har sendt ind her i foråret, bliver holdt hen.

Dette gøres i strid med, hvad man plejer at gøre, for normalt giver man svar tilbage den 15. maj om f.eks. tilskud til specialundervisning. Hvad har man gjort i år? Man har undladt at svare. Og hvorfor? Fordi dette lovforslag skal vedtages i dag, og hvis man var kommet til at give dem det tilskud, de skulle have til specialundervisning – hvis man altså havde gjort, som man plejede, nemlig give dem tilskuddet den 15. maj – så ville det jo gælde, og så var det noget, de havde fået.